

prima instanță: V. Negurița (Jud. Călărași)

dosarul nr. 2ra-877/17

instanța de apel: A. Panov, M. Guzun, A. Minciuna (Curtea de Apel Chișinău)

ÎNCHEIERE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul : Maria Ghervas

Judecătorii: Oleg Sternioală, Iurie Bejenaru

examinând chestiunea admisibilității recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Kirsan-Invest”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Kirsan-Invest” împotriva lui Dascălu Veaceslav și Dascălu Natalia cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Kirsan-Invest” și menținută hotărârea Judecătoriei Călărași din 03 octombrie 2016,

c o n s t a t ă:

La 26 noiembrie 2015 SRL „Kirsan-Invest” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dascălu Veaceslav și Dascălu Natalia cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 06.05.2014 între SRL „Kirsan-Invest” și Dascălu Veaceslav a fost încheiat contractul de împrumut nr. 0179/C, prin care pîrîtului i-a fost acordat un împrumut în mărime de 50 000 lei, care urma a fi rambursat în 24 rate lunare, începînd cu data de 15.05.2014. Pîrîtul și-a asumat obligația de a achita și o dobîndă în mărime de 8666,66 lei lunar, începînd cu data de 15.05.2014.

La data de 06.05.2014 a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. 0179/C prin care Dascălu Natalia și-a asumat obligația să răspundă solidar împreună cu Dascălu Veaceslav față de SRL „Kirsan-Invest” pentru onorarea obligațiilor din contractul de împrumut.

Reclamantul a indicat că pîrîtul nu și-a onorat obligațiunea asumată, astfel, la data de 24.11.2015 are o datorie față de SRL „Kirsan-Invest” în mărime de 44572,75 lei - datoria de bază, 8666,66 lei - dobîndă fixă, 8149,04 lei - penalitate, 26 136,03 lei - dobîndă majorată conform pct. 2.4 al contractului de împrumut, iar în total suma de 87 524,48 lei.

La data de 01.07.2016 SRL „Kirsan-Invest” a depus cerere de concretizare a pretențiilor, solicitînd încasarea datoriei în mărime de 44572,75 lei, dobînzii de

întârziere în mărime de 8124,99 lei, penalității în mărime de 6867,69 lei, 36 599,42 - dobândă majorată conform pct. 2.4 al contractului de împrumut.

Prin hotărârea Judecătoriei Călărași din 03 octombrie 2016 acțiunea a fost admisă în parte. S-a dispus încasarea în mod solidar din contul lui Dascălu Veaceslav și Dascălu Natalia în beneficiul SRL „Kirsan-Invest” datorita în mărime de 44533 lei și cheltuieli de judecată ce se compun din plata taxei de stat în mărime de 1 336 lei, în total 45869 lei. În rest acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță în susținerea concluziilor sale a indicat că împrumutul în sumă de 50 000 lei i-a fost acordat pîrîtului Dascălu Veaceslav cu o dobândă de 13 % anual pe un termen de 2 ani, respectiv dobînda pe un an constituie 6500 lei (50 000 x 13%), iar pentru doi ani dobînda constituie 13 000 lei (6500 lei x2). Astfel, pîrîtul Dascălu Veaceslav urma să restituie în total suma de 63 000 lei compusă din 50 000 lei împrumutul + 13 000 lei dobînda. Ținînd cont de faptul că Dascălu Veaceslav a achitat în contul împrumutului suma de 18 467 lei, prima instanță a concluzionat că restanța acestuia constituie 44533 lei (63 000 – 18467).

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, SRL „Kirsan-Invest” a declarat apel, solicitînd casarea hotărîrii primei instanțe și emiterea unei noi hotărîri prin care a admite acțiunea integral.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016 a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Kirsan-Invest” și menținută hotărîrea primei instanțe.

Instanța de apel a apreciat ca fiind justă și întemeiată concluzia primei instanțe precum că reclamantul și-a onorat integral obligațiile contractuale, astfel, acțiunea acestuia de încasare a datoriei și dobînzii fixe în mărime totală de 44 533 lei, este întemeiată și corect a fost admisă.

Instanța de apel a menționat, totodată, că pîrîtul nu și-a onorat integral obligațiile contractuale ce vizează modul de plată, acumulînd o restanță față de reclamant. În același timp, pîrîtul nu a prezentat instanței careva dovezi ce ar indica faptul stingerii integrale a datoriei contestate.

S-a specificat că în virtutea interdependenței și reciprocității obligațiilor în cadrul contractului sinalagmatic, partea care și-a executat obligația are dreptul să solicite executarea silită a obligației celeilalte părți.

În partea ce ține de cerințele reclamantului privind încasarea penalității și dobînzii majorate, prevăzute de pct. 2.4 și 2.5 din contractul de împrumut, instanța de apel a menționat că instanța de fond corect a conchis că, prevederile contractuale enunțate sunt lovite de nulitate, în baza art. 712 alin. (1) și art. 719 alin. (1) lit.f) Cod Civil. Or, împrumutatul este obligat la plata unor sume disproporționat de mari, în cazul neîndeplinirii obligațiilor contractuale, fiind plasat într-o poziție vădit dezavantajoasă, împrumutătorul beneficiind de îmbogățire fără justă cauză.

La data de 21 februarie 2017 SRL „Kirsan-Invest” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data 21 februarie 2017 se consideră a fi depus în termen.

În motivarea recursului recurentul a invocat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor temeiurilor invocate de apelant, dar s-a referit la simpla constatare a faptului că cererea de apel este neîntemeiată, transcriind în decizia sa motivarea primei instanțe, astfel că decizia instanței de apel este nemotivată.

La fel, susține că instanțele de judecată au omis prevederile art. 630 alin. (2) Cod Civil, conform cărora nu se reduce clauza penală deja achitată.

Astfel, susține că judecătorul nu poate din oficiu și fără a pune în discuția părților, să reducă propriu-zis clauza penală, în acest sens, menționînd că Curtea Supremă de Justiție a explicat că instanța de judecată va reduce clauza penală doar în cazul în care debitorul a solicitat aceasta.

Invocă că prima instanță în hotărârea motivată a interpretat eronat clauza punctului 2.4 a contractului de împrumut, atribuind clauza penală explicată în ședință în dobândă fixă contractuală.

Consideră că instanțele inferioare au examinat superficial argumentele date și nu a oferit un răspuns în motivarea sa, ba mai mult eronat au interpretat art.719 alin. (1) lit. f) Cod Civil. În acest sens, susține că părțile pot stabili și o clauză penală, ce obligatoriu trebuie întocmită în scris, stipulând că în cazul neexecutării obligației se va percepe în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației o sumă de bani sau un alt bun.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Kirsan-Invest” în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Kirsan-Invest” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Kirsan-Invest”.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Kirsan-Invest” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 decembrie 2016.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Oleg Sternioală

Iurie Bejenaru